

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกไม่ควรมีความขุ่นเคืองต่อใคร เพราะลูกคือผู้ให้คุณประโยชน์สำหรับทุกคน ผู้ที่มีความขุ่นเคืองต่อผู้ใดนั้นกล่าวได้ว่าเป็นบราห์มินกึ่งวรรณะ
- คำถาม:** สำนึกูใจที่ลูกควรมีเสมอในสติปัญญาของลูกเพื่อที่ลูกจะอยู่อย่างปราศจากความกลัว?
- คำตอบ:** มีสำนึกูเสมอว่าลูกกำลังกลายเป็นเทพ นายของดินแดนแห่งสัจจะ บางคนสามารถสร้างกายแต่ไม่มีผู้ใดสามารถผ่าดวงวิญญาณ ลูกกระสุนจะยิงร่างกาย นั้น ดวงวิญญาณ นั้นจะไปหาบาบา เหตุใดนั้นถึงควรมีความกลัวใดๆ? ในขณะที่นั้นกำลังนั่งอยู่ที่นี้ หากเพดานถล่มลงมาที่นั้น นั้นจะไปหาบาบา ไม่มีสิ่งใดที่จะหวาดกลัวในสิ่งนี้ กลับมาปราศจากความกลัวมากเพียงนี้
- เพลง:** แม่ โอ ผู้เป็นแม่ท่านคือผู้ประทานโชคของโลก...

โอมซานติ ลูกได้ยีนคำสรรเสริญของจกัถ้อมบา ผู้คนเพียงแต่ร้องเช่นนั้นและมีเมลาแก่จกัถ้อมบา นี่คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่คือการพบปะของลูกและพ่อ เมื่อมีพ่ออย่างแนนอนต้องมีแม่ด้วยเช่นกัน ไม่มีผู้ใดในบาร์ตรูถึงเรื่องราวชีวิตของจกัถ้อมบา ผู้ที่สร้างโลกนั้นคือแม่ของชาวโลก (จกัถ้อมบา) มีวัดที่สร้างแก่จกัถ้อมบาด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกๆ ทั้งหลายได้รับความเข้าใจ ลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ลูกๆ ทั้งหลายรู้ว่าอนุสรณ์ผู้เดียวถูกสร้างขึ้นนั้น อย่างแนนอนที่จะมาบนโลกนี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ผู้เดียวนั้นเรียกว่าจกัถ้อมบา ประชาบิดาคือจกัถ้อมบา (พ่อของชาวโลก) ไม่มีผู้ใดรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ หรือผู้แสดงหลักคือใคร? วีรบุรุษและวีรสตรีคือนักแสดงด้วยเช่นกัน จะไม่มีเพียงพวกเขาทั้งสอง อย่างแนนอนจะมีกองทัพของเขา จะมีกองทัพของจกัถ้อมบาด้วยเช่นกัน พวกเขาเรียกว่าเป็นซัคติ กองทัพซัคตินั้นโด่งดัง พวกเขาได้รับพลังจากที่ใด? อย่างแนนอนที่พวกเขาจะได้รับพลังจากผู้ทรงอำนาจ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ทุกคนเชื่อสิ่งนี้ ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ท่านเรียกว่าเป็น สัท ศรี อากาล ชาวอากาลี (ชาวซิกข์) เชื่อในผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ชาวซิกข์ศึกษาคัมภีร์กรันท์และเชื่อในกูรูนานัค พวกเขาพูดว่ากูรูนานัคคือเทพ ชื่อของกูรูแต่ละรุ่นสืบคนต่อเนื่องกันของเขาทั้งหมดนั้นต่างกัน บางคนเรียกว่าซิงห์ บางคนเรียกว่าดาส และบางคนเรียกว่าซานต์ ชื่อของพวกเขาทั้งหมดนั้นต่างกันและชาวอากาลีเชื่อในภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ สัท ศรี อากาล (ผู้ที่เป็นสัจจะสูงส่ง เป็นอมตะ) คือคำสรรเสริญของผู้ใด? คำสรรเสริญของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่าผู้เป็นสัจจะคือผู้เดียวเท่านั้น ศรี ศรี พระเจ้า ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ ลูกสามารถพูดว่า: สัท ศรี อากาล ลูกรู้จักท่าน ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่พูดว่าเพียงแต่พูดคำพูดเหล่านี้ แต่พวกเขาไม่รู้ถึงความหมายของคำพูดเหล่านี้ ลูกรู้จักผู้เดียว ผู้ที่เป็นสัท ศรี อากาล ลูกรู้จักชีวิตประวัติของท่าน เป็นลูกๆ ผู้ที่ต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ถึงอย่างไรพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และท่านให้ไให้แก่ผู้เป็นแม่ ผู้นี้คือแม่อาวุโสแล้วก็มีลูกๆ ผู้เป็นแม่นับไม่ถ้วน ลูกสาวนับไม่ถ้วนและลูกชายของจกัถ้อมบา ผู้นั้นคือจกัถ้อมบาและอย่างแนนอนที่มีพ่อเช่นกัน ลูกรู้ว่าใครคือจกัถ้อมบาและเธอคือลูกสาวของใคร? เธอคือมนุษย์เช่นกัน เธอไม่ได้มีแปดหรือสิบมือ ไม่มีผู้ใดรู้ว่าเหตุใดเธอจึงได้รับการแสดงให้เห็นพร้อมกับมือมากมาย ดังนั้นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้าผู้เป็นสัจจะ เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เราเรียกท่านว่ารูปบาชาหรือรูปและบาชา มหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ดวงดาวที่สูงสุดแสนเล็กแต่ถึงกระนั้นท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์ ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่าพ่อคือจุด และอย่างแท้จริงที่ท่านมีบทบาททั้งหมดในตัวท่าน ท่านทำให้ความปรารถนาของผู้เลื่อมใสศรัทธาสมปรารถนาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร ความรู้สึกใดก็ตามสิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละครล่วงหน้า การศึกษาของลูกถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน แล้วบทบาทนี้กำลังซ้ำรอยในเวลานี้ นี่คือบางสิ่งที่ต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกสามารถอธิบายอย่างชัดเจนมากกว่า ทุกคนพูดว่าพระเจ้าคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ท่านคือผู้ที่ไม่มีความตัวตน ผู้ที่ปราศจากความกลัว และผู้ที่ปราศจากความขุ่นเคืองใดๆ ลูกเช่นกันไม่ควรมีความขุ่นเคืองใดต่อผู้ใด ลูกคือผู้ให้คุณประโยชน์ต่อทุกคน หากบางคนมีความขุ่นเคืองเขาจะเรียกได้ว่ากึ่งวรรณะ คือกึ่งศูทร และกึ่งบราห์มิน เมื่ออัลลอยด์ของกิเลสนี้ถูกขจัดออกไปอย่างสิ้นเชิง ลูกจะเรียกว่าเป็นบราห์มินที่แท้จริง ในเวลานี้ลูกนั้นกำลังดวงวิญญาณยังคงได้รับการเติมเต็มด้วยสันสการ์ที่โตมประธานของยุคเหล็ก และขณะนี้สิ่งเหล่านั้นต้องถูกขจัดออกไปในปัจจุบันลูกไม่ใช่ทั้งเทพและศูทร ลูกนั้นกล่าวได้ว่าเป็นบราห์มินในระหว่างกลาง และลูกไม่ได้กลับมาสมบูรณ์ในสิ่งนั้นเช่นกัน จกัถ้อมบาไม่สามารถเรียกว่าเป็นเทพ เมื่อจกัถ้อมบากลับมาเพียงพร้อมแล้วเธอกลายเป็นเทพ ในเวลานี้เธอคือบราห์มินลูกสาวของบราห์มา สรัสวตี อย่างไรก็ตามไม่มีผู้ใดรู้สิ่งนี้ เมื่อใดบราห์มาและสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก พวก

เขาเรียกว่าเป็นกองทัพพิชิตดี ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พ่อที่สูงที่สุดผู้อาศัยของอาณาจักรสูงสุด แล้วก็มีการ
หามา วิษณุ และช่างก่า ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน เนื่องจากเป็นหนทางครอบครัวยุคของผู้เป็นคู่จึงได้รับการแสดงไว้
พวกเขาแสดงให้เห็นวิษณุเป็นคู่ที่สมบูรณ์แบบ ทั้งหมดยี่สิบสองอยู่ในสติปัญญาของลูก มนุษย์พูดว่าพวกเขาคือนักแสดง ดัง
นั้นมนุษย์ควรรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร พระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือใคร? ใครคือบราห์มา วิษณุ
และช่างก่า จะมีใครอื่นที่มี 80 หรือ 100 มือหรือ? ไม่เลย รูปภาพเหล่านั้นทั้งหมดนั้นไร้ประโยชน์ พวกเขาแสดงให้เห็น
บราห์มาที่มี 100 มือ ผู้นี้คือพ่อของปวงประชา ไม่มีเรื่องของ 100 มือ ทั้งหมดนั้นผิด ในความเป็นจริงลูกควรเข้าใจว่า
อะไรคือสิ่งที่ถูกต้องอย่างแท้จริง พระเจ้าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด, ผู้ที่อาศัยในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน คือดวงดาว วิษณุได้
แสดงให้เห็นพร้อมกับ 4 มือ 2 มือ ของลักษมี และ 2 มือ ของนารายณ์ เช่นที่พวกเขาแสดงให้เห็น 10 หัวของราวันด้วย
เช่นกัน กิเลสทั้งห้าของผู้หญิง และกิเลสทั้งห้าของผู้ชาย กิเลสแรกสุดคือสำนึกที่เป็นร่าง และกิเลสอื่นก็เข้ามาต่างลำดับ
กันไป บราห์มาผู้อยู่ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน เป็นอะแคว(ละเอียดอ่อน) ประชาบิดา บราห์มา (พ่อของปวงประชา) ต้อง
อยู่ที่นี้ เมื่อผู้นี้กลับมาสมบูรณ์พร้อม, เขาก็กลายเป็นเทวดานางฟ้า ผู้อาศัยของอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ลูกกลายเป็น
เทวดานางฟ้าเช่นกัน ที่นั่นร่างกายของลูกไม่ได้มีเนื้อและกระดูก พวกเขาเรียกว่าเป็นเทวดานางฟ้า บราห์มาคือพ่อของ
ปวงประชาที่นี่ แล้ววิษณุจะทำการหล่อเลี้ยงผ่านสองรูป ช่างก่าอยู่ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน ประเด็นที่ลึกซึ้งเหล่านี้ต้อง
เป็นที่เข้าใจ ไม่มีใครมีสติปัญญาที่มองเห็นการณโคจรเช่นนั้น สติปัญญาของลูกตรงไปยังโลกที่ไม่มีตัวตน และอาณาจักรที่
ละเอียดอ่อน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนที่ซึ่งลูกสามารถขึ้นไปและลงมานั้นถูกสร้างขึ้นในเวลา มีสิ่งสร้างของบราห์มา
วิษณุ และช่างก่าด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า และแล้วก็มีบราห์มา วิษณุ และช่างก่า และแล้วก็มีเทพ
ของโลกมนุษย์ อย่างไรก็ตามไม่ได้มีมนุษย์ใดที่มีแปดถึงสิบมือ หรือเทวี เช่น ซานดิกา (เทวีสัปรหรอ) รูปภาพเหล่านั้น
ทั้งหมดนั้นมาจากที่ใด? ลูกไม่ได้มีอาวุธใด พวกเขานั่ง และสร้างอาวุธที่รุนแรงเหล่านั้นทั้งหมด เหล่าเทพไม่มีความ
ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ไม่มีอาวุธใด ฯลฯ ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน พวกเขาแสดงให้เห็นอาวุธมากมายในรูปภาพ
เหล่านั้น นั่นเรียกว่าเป็นการกราบไหว้ถูกต้อง ไม่มีผู้ใดรู้ถึงอาชีพของพวกเขาคนใด บาบามาและสร้างสิ่งสร้างใหม่ผ่านบรา
ห์มา ดังนั้นท่านเองจึงเป็นผู้อาวุธ ลูกคือลูก หลานชาย และหลานสาวของท่าน ผู้ที่มีความเข้าใจก็จะเข้าใจสิ่งนี้ แต่แล้ว
พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าทุกคนจะตาย แม้กระทั่งเวลานี้ ผู้คนมากมายเฝ้าแต่ตายไป แต่ไม่มีผู้ใดใส่ใจสิ่งนี้ในหนังสือพิมพ์เพราะ
มันนั้นชื่อของเขาย่อยหายไป ผู้คนมากมายอดอยากจนตาย พวกเขาแทบจะไม่สามารถรับประทานอาหารจาปาติสองชิ้นต่ออาหาร
หนึ่งมือ ลูกๆ รู้ว่าอาณาจักรของลักษมี และนารายณ์ดำเนินไปในยุคทอง พวกเขาแต่ละคนคือผู้ที่มีสองมือ ไม่ได้มีเทวีที่มี
แปดหรือสิบมือในยุคทอง รามและสีตาคืออันดับสอง พวกเขาเช่นกันกำลังประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของเขาที่ผ่านราชา
โยคะ นี่คือการเดินที่ง่ายดายเป็นยิ่งที่จะเข้าใจ พ่อพูดว่า: ลูกได้ศึกษาพระเวทย์และคัมภีร์มากมาย ขณะนี้จงรับฟังพ่อ
และตัดสินใจว่าพ่อกำลังบอกสัจจะหรือพวกเขากำลังบอกสัจจะ หากพวกเขากำลังบอกสัจจะแล้วเหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็น
เป็นนารายณ์ที่แท้จริงด้วยการรับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง? ในเวลานี้ลูกกำลังรับฟังเรื่องราวที่แท้จริงจากบาบา
ที่แท้จริงในทางปฏิบัติ นี่คือการเรื่องราวที่จะกลายเป็นลักษมีจากนาริธรรมดา และนารายณ์จากนาริธรรมดา ปวงประชาเช่น
กันจะถูกสร้างขึ้นอย่างแน่นอน หรือเป็นเพียงแต่ลักษมีหรือนารายณ์ที่จะไปและนั่งอยู่บนบัลลังก์? อาณาจักรของเหล่า
เทพกำลังมีการก่อตั้ง แล้วลูกจะไปและปกครองในยุคทอง ราชานั้นไม่ได้มีกองทัพ กองทัพคือส่วนหนึ่งของราชาที่มี
กิเลสที่ไม่สูงศักดิ์ ผู้อื่นเหล่านั้นคือราชาที่สูงศักดิ์ ยุคทองเรียกว่าเป็นดินแดนที่สูงศักดิ์ และนี่เรียกว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูง
ศักดิ์ ดินแดนนั้นได้กลับมาเก่าและไม่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง อย่างแน่นอนที่สิ่งใหม่ต้องกลับมาเก่า ร่างกายเช่นกันนั้นใหม่ใน
ตอนแรกแล้วก็กลับมาเก่า สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก แม้ว่าพวกเขาคือมนุษย์ พวกเขาไม่รู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลาง
หรือตอนจบของละคร ลูกรู้ว่าผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ซิพบาอาศัยอยู่ในอาณาจักรที่ละเอียดอ่อน นั่นเรียกว่าเป็นโลกที่ไม่มี
ตัวตน ดวงวิญญาณผู้ที่เป็นจุดอาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามหากแสดงให้เห็นเพียงรูปของจุด, ใครบางคนจะ
เข้าใจได้อย่างไร? พวกเขาจะกราบไหว้จุดอย่างไร พวกเขาจะกราบไหว้ซิพบาผู้เป็นจุดอย่างไร? พวกเขาจะแถมดีลัก
อย่างไร? บาบาไปที่อัมมานาธา บาบาไปและเห็นว่าพวกเขาสร้างชีวลิงกัมอย่างไร? พวกเขาพูดว่าช่างก่าบอกเรื่องราวแก่
ปารวตีบนภูเขา เธอได้ไปถึงสภาพของความตกต่ำที่ซึ่งเขานั่งและบอกเรื่องราวแก่เธอ ในความเป็นจริงลูกทั้งหมดคือปาร
วตี ลูกเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย และกำลังรับฟังเรื่องราวนั้นเพื่อจะได้มาซึ่งชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ดังนั้นที่นั่น
เขา (บราห์มา) ถามว่า: ชีวลิงกัมอยู่ที่ใด? เขาได้รับการบอกว่าชีวลิงกัมนั้นสร้างขึ้นมาด้วยตนเอง โอ แต่สิ่งนั้นจะเป็นไป
ได้อย่างไร? พวกเขาแสดงให้เห็นนกพิราบที่นั่นด้วยเช่นกัน นกพิราบไม่เคยเรียนรู้วิธีพูด นกแก้วได้รับการสอนถึงวิธีที่จะ
พูด และดังนั้นนกแก้วจึงพูดได้นกแก้วสามารถที่จะท่องจำ ลูกสวมสร้อยคอลูกปัดของความรู้ บาบาอธิบายว่าผู้ที่สูง
ที่สุดเหนือสิ่งใดคือซิพบา และแล้วก็มีบราห์มา วิษณุ และช่างก่า พวกเขาแสดงให้เห็นวิษณุที่มีสี่มือเพื่อที่จะแสดงหนทาง
ครอบครัวยุคนี้ในโลกมนุษย์, ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือลักษมีและนารายณ์และอาณาจักรของเขา แล้วก็มีราชวงศ์ของราม

และสี่ดา ราชวงศ์ที่สูงศักดิ์นี้มาถึงจุดสิ้นสุด และอาณาจักรของราชวงศ์ก็เริ่มขึ้น แล้วทุกคนต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามมีอิทธิพลบางอย่างของดวงวิญญาณใหม่ที่ลงมาในเวลาสุดท้าย บางคนมีบทบาทที่สโตประธาน บางคนมีบทบาทที่ ไรโซ และบางคนมีบทบาทที่ตโม นี่คือการที่ไม่มีชีวิตจำกัด มนุษย์ก็คือมนุษย์ ที่เหลือทั้งหมดคือการกราบไหว้ตุ๊กตา ลูกคือนักแสดง ในเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้เป็นเทพ มนุษย์ได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงอย่างยิ่งผ่านการศึกษาล่าเรียน นี่คือการศึกษาลูกได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงศักดิ์ด้วยเช่นกัน ไม่มีการศึกษาอื่นใดเช่นการศึกษานี้ เจ้าชายและเจ้าหญิงเหล่านี้นำผลรางวัลของเขามากับพวกเขา ลูกกำลังสร้างผลรางวัลของลูกที่สำหรับยุคทองในอนาคต นี่คือการรู้ที่ง่ายตายและสูงส่งอย่างยิ่ง: การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที เราคือลูกของพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดและเรากำลังนั่งในตักของพระเจ้า ใครจะทิ้งตักของพระเจ้า ดังนั้นตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละครนี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อหนึ่งนี้และอธิบายทุกสิ่งอย่าง ลูกต้องแก่ลูก ท่านได้รับการจดจำว่าเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ท่านเรียกว่าผู้เป็นสัจจะ ที่มีชีวิตและตัวของความปิติด้วยเช่นกัน อย่างแน่นอนที่ท่านจะให้มรดกแก่ลูกเมื่อท่านมา ลูกกำลังกลายเป็นเทพ, เป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ไม่มีเรื่องของความกลัว ที่นี้มีความกลัวมากมายที่บางคนอาจจู้จี้ลูก ลูกต้องอยู่อย่างปราศจากความกลัวอย่างสิ้นเชิง บางคนสามารถสร้างกาย แต่ไม่มีผู้ใดสามารถผาดวงวิญญาณที่จะทำให้ลูกต้องหวาดกลัว ความเข้าใจที่ดีมากนั้นจำเป็นที่จะปราศจากความกลัว พ่อหนึ่งปราศจากความกลัวและลูกก็ปราศจากความกลัวด้วยเช่นกัน ลูกกระสุนจะยิงร่างกายและนั้นดวงวิญญาณจะไปหาบิดา ฉันไม่ได้หวาดกลัว ฉันกำลังนั่งที่นี้และหากเพดานถล่มลงมา, ฉันจะไปหาบิดา ใช้เวลาที่จะอยู่อย่างปราศจากความกลัว ลูกคือกองทัพชีวิต, ลูกของจกัฏฐ์อัมบา ไม่มีคำสรรเสริญของเพียงผู้เดียว ลูกอยู่กับเธอด้วยเช่นกัน ผู้หนึ่งคือผู้บังคับบัญชา ท่านสอนการฝึกจิตแก่ลูก ลูกคือลูกของท่าน ลูกคือดวงดาวที่โชคดี สรัสวดีนี่คือดวงดาวที่โชคดีด้วยเช่นกัน เธอคือบุตรสาวของบราห์มา ผู้นี้ (บราห์มา) คือพระจันทร์ของพระอาทิตย์แห่งความรู้ แต่เพราะท่านเป็นชาย, จึงมีการวางใจไว้เหนือผู้เป็นแม่ อัจชะ

ถึงสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ลูกๆ ผู้เป็นผู้ควงกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ผู้ที่สูงสุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากกันบึงของหัวใจ ด้วยความรักที่ลึกซึ้งจากแม่พ่อ บัพดาตา ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นำเอาสันสการที่ตโมประธานของยุคเหล็กออกไปและกลายเป็นบราห์มินที่แท้จริง อย่าได้มีความขุ่นเคืองต่อผู้ใด
2. เพื่อที่จะอยู่อย่างปราศจากความกลัว ฝึกฝนการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ คงความซาบซึ้งว่า: เราคือกองทัพชีวิต และเราต้องกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ

พร: เช่นที่ดอกทานตะวันหันหน้าเข้าหาดวงอาทิตย์ ขอให้ลูกหันหน้าเข้าหาพ่อและใกล้ชิดกับพ่อเสมอด้วยการส่องแสงเหมือนพระอาทิตย์แห่งความรู้ ดอกทานตะวันลูกล้อมรอบไปด้วยแสงจากดวงอาทิตย์อยู่เสมอ และดอกทานตะวันจะหันหน้าเข้าหาดวงอาทิตย์เสมอด้วยกลีบดอกที่เป็นวงกลมเหมือนลำแสงของดวงอาทิตย์ ในทำนองเดียวกัน ลูกๆ ที่อยู่ใกล้ชิดเสมอและหันหน้าเข้าหาพระอาทิตย์แห่งความรู้เช่นดอกทานตะวันจะไม่มีวันส่องแสงอยู่ห่างไกล จะเป็นเหมือนดอกทานตะวันที่มีแสงของพระอาทิตย์แห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอและทำให้ผู้อื่นส่องแสงด้วยเช่นกัน

คติพจน์: จงมีความกล้าหาญอย่างสม่ำเสมอและให้ความกล้าหาญกับทุกคนและลูกๆ จะได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้าอย่างต่อเนื่อง

*** โอม ชานติ ***